

absolut kommer til at fremme daarligt Kammeratskab. Jeg har aldrig været nogen Ven af den, men den skulde jo frem, der var intet at gøre den Gang. Jeg forsøgte under Lovens Behandling og navnlig under dette Spørgsmaals særlige Behandling i Udvalget at faa en Oversigt over, hvorledes Tantiemen vilde komme til at virke. Vi fik kun Meddelelse om, at naar Overskuddet af Statsbanerne var saa og saa stor, skulde der tilfalde Personalet saa og saa meget i Tantieme. Dette skulde deles i 12,000 Lodder, og hver Klasse indenfor Funktionærernes Kreds skulde have et saa og saa stort Antal af disse Lodder, men hvormange Mennesker der var i hver Klasse, kunde jeg ikke faa nogen Underretning om. Det var derfor den Gang umuligt at komme til Klarhed om, hvorledes dette Tantiemesystem vilde komme til at virke. Nu har man set, at det virker efter den gamle Regel: Jo behageligere Arbejde, des større Løn. De højere Stillinger indenfor Jernbaneetaten faa uforholdsmæssig høj Tantieme, men i de lavere Stillinger faar man enten ganske lidt eller slet ingen Ting, thi det er jo Tilfældet, at i hvert Fald en Del af det maanedslønnede Personale, man endnu har ved Statsbanerne, slet ingen Tantieme faar. Jeg mener, at hvis der skulde røres ved Loven i Anledning af Spørgsmaalet om Huslejetillægene, vilde det være ret betimeligt at tage Tantiemespørgsmaalet op og søge, hvis man da ikke foretrækker at stemme det helt ud af Loven, at faa Forholdet ordnet paa en Maade, der var heldigere for de lavere lønnede Funktionærer, og jeg mener da, at man burde medtage en hel Klasse, som holdes udenfor, nemlig Depotarbejderne. Jeg ser ikke nogen som helst Anledning til at holde disse Mennesker udenfor Tantiemen, og jeg har aldrig kunnet forstaa, hvorfor de ikke maa blive stillede under samme Forhold, som de vare stillede under efter den foregaaende Lov, vi havde om det samme Spørgsmaal. Jeg kunde ønske, at den højtærede Minister tog ogsaa denne Sag op.

Endelig er der et andet Spørgsmaal, som ogsaa kan ordnes administrativt. Det angaar den Sum af 12,000 Kr., der, saa vidt jeg erindrer, findes paa Finansloven til Honorarer til Førere og Skibsbesætning for vel udført Vintertjeneste. Der er i de sidste Par Aar kommet nogle ændrede Forhold ind med Hensyn til dette Beløbs Anvendelse. Det fordeles, saa vidt jeg ved, efter nogle andre Regler end tidligere, men, saa vidt jeg kan skønne, og

det er sikkert rigtigt, er der en hel Klasse af Skibsbesætningen, som er i høj Grad forfordelt ved den Maade, hvorpaa dette Beløb deles ud, og det er Maskinpersonalet. Det staar for mig saadan, at under Isforhold, under vanskelige Vinterforhold afhænger det paa de korte Strækninger, vi have med at gøre, hvor man i Reglen kan se fra den ene Kyst til den anden, nok saa meget af Maskinpersonalets Agtpaaagivenhed, Paapasselighed og Dygtighed, om Farten kommer til at gaa tilfredsstillende, som det afhænger af Førerens eller Styrmandenes Dygtighed. Jeg kunde ønske, at man ved Fordelingen af dette Beløb tog Hensyn ogsaa til Maskinpersonalet, hvorved man ganske sikkert vilde faa dette Personale til at se med noget blidere Øjne paa hele Administrationen, end de nu gøre. De føle sig forfordelte ved den nuværende Ordning, og jeg tror ganske sikkert, de have Ret deri.

Et Spørgsmaal, som ligeledes vedrører Administrationen af Statsbanerne, angaar den uhyre store Ordresamling, som Personalet nu faar udleveret. Denne Samling er efterhaanden bleven et meget stort Værk, og det kunde ønskes, at man kunde faa den revideret saaledes, at hvad der ikke mere hørte til, blev skudt ud, saa at man fik en Ordresamling, som det overhovedet var muligt for Statsbanefunktionærerne at læse og forstaa. Jeg har set dette Værk, og jeg turde ikke paatage mig at finde ud af det, og jeg er ganske overbevist om, at en Mand, der ganske kommer ind fra Landet og faar Ansættelse som Stationskarl eller Portør, kommer ikke med Kundskaber til at kunne læse store Lovværker. Ham bliver der stukket saadan en Historie ud, og det er ham komplet umuligt overhovedet at finde ud af den. Kunde ikke hele denne Historie simplificeres meget betydeligt, saa at det blev muligt for Personalet at forstaa de Ordre, efter hvilke de skulle arbejde. Jeg henstiller til den højtærede Minister ogsaa at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse.

Der er endvidere, efter hvad jeg ved, for Tiden en Kommission, der arbejder paa at faa undersøgt, om Personalet paa Statsbanernes Stationer og vel sagtens ogsaa det kørende Personale kunde indskrænkes noget, for at man derigennem kunde spare paa Udgifterne til Statsbanerne. Der er kommet ret foruroligende Rygter ud om denne Kommissions Virksomhed; den har, saa vidt jeg kan forstaa, endnu ikke afsluttet sit Arbejde.